

nævne, at fire ærede Medlemmer af Udvalget foruden mig vare enige om at nægte denne Bemyndigelse. Det er ikke heldigt at gaae imod Strømmen, det kommer jeg til at saade ved denne Leilighed. En hæderlig og talrig Forening af Kjøbenhavns Borgere kommer med et Forslag, understøttet af den høitagtede Indenrigsminister, et Forslag, som Finantsudvalgets Fleertal anbefaler; det kalder jeg rigtig nok at gaae imod Strømmen at være af en anden Mening, ja endogsaa at ville anbefale det høie Thing at forkaste Forslaget. Den ærede Ordfører har ansøgt, at Staten saavidt muligt skulde frigjøre sig for alle Forheld til Industrien, og foreslog, at man eengang for alle, saaledes forstod jeg ham, skulde løstjøre sig deraf ved at overlade denne Plads til Industriforeningen. Sagen er maaskee ikke saa bekendt for flere ærede Medlemmer, at det jo turde være rigtigt at gaae lidt nærmere ind paa den. Vi hørte Intet af den ærede Ordfører om Værdien af denne Plads; der er altsaa ikke Tale om Størrelsen af det Beløb, som Statskassen skulde stænke Industriforeningen, og det turde derfor vel være rigtigt at give nogle Oplysninger i denne Henseende. Denne Plads maa have haft ganske overordentlig stor Værdi i Regjeringens Dine, thi alle de Forsøg, der ere gjorte paa at faae den udbragt til noget Nyttigt, Smukt og Fordeelagtigt, ere hidtil strandede. For omtrent 12 Aar siden har Kjøbenhavns Magistrat og Borgerrepræsentation tilbudt Regjeringen at ville overtage Pladsen, ryddeliggjøre den, udlægge den til Lodder til nye Bygninger og gjøre Mæde og Regnskab for Statskassen over Alt, hvad der kom ud af den, saaledes at Byen havde hele Alleligheden og Statskassen hele Fordelen. Dette Tilbud fandt man ikke fordeelagtigt nok, og der blev Intet deraf. Der har senere af den Englænder, der havde endeel Arbejde at udføre her, været gjort det Tilbud, at han vilde nedbryde den Ruin, der staaer paa Pladsen, den saakaldte Marmorkirke, bortflytte Materiallet, planere Pladsen, anlægge en smuk Fontaine til offentlig Brug og endda betale 10,000 Rb. Dette Tilbud fandt man heller ikke antageligt; men paa samme Tid talte man altid om, at denne Ruin vilde være kostbar at bortflytte, og

at den vilde formindste Pladsens Værdi. Saaledes har Sagen altsaa staaet hen indtil nu, og man har nøiebes med at udleie Pladsen til forskjelligt Brug. De Herrer ville saaledes finde opført paa Finantsloven, at der udbringes 2,140 Rb. af den, hvorfra der gaaer Udgifter til visse Reparationer og Lønning til Forvalteren, saaledes at man kan sige, at Netto-Udbyttet omtrent er 1,700 Rb. Jeg har nu nøie undersøgt Forholdene der og tillader mig da at meddele, at disse Leieafgifter uden Bæmselighed vilde kunne bringes til at stige til 3,700 Rb. om Aaret, hvorfra man kan trække 4 eller 500 Rb. til Reparationer, til Forvalter etc.; der vilde altsaa blive en 3,000 Rb. i Behold, hvilken Sum efter almindelig Beregning repræsenterer en Værdi af omtrent 75,000 Rb. Dette er jo rigtignok en Sum, der er noget høiere end den, hvortil jeg har hørt mange ærede Medlemmer anslaae denne Plads. Jeg har tillige faaet meddeelt, hvad den egentlige Værdi af denne Plads vil kunne være, naar der er Tale om at udbyde den til Salg. Et tidligere Medlem af dette Thing, som vi Allesammen kjende for sin Dygtighed og Paalidelighed, har igaar meddeelt mig, at han antog Værdien at være omtrent 10 Rb. pr. □ Alen. Jeg har ligeledes fra en velbekendt Architect modtaget et Brev, hvori han endog tagerer Grunden til mellem 10 å 15 Rb. pr. □ Alen. Han fremhæver blandt Andet, at dersom Staten vilde forbeholde sig en Plads i Midten paa 860 □ Alen for at gjøre noget Smukt ud deraf og sælge Resten af Grunden, saa antager han, at denne vil kunne udbringes til en Sum af 300,000 Rb. Jeg meddeler her kun, hvad denne Mand har tilskrevet mig; men forsaavidt man skulde finde denne Sum meget for høi, saa vil jeg tilføie, at jeg her har et Tilbud fra en Mand, som byder 150,000 Rb. for Pladsen med, hvad derpaa staaer; jeg skal have den Ere senere at overlevere det til den høitagtede Indenrigsminister. Jeg kan ikke sige videre, end at jeg har modtaget dette Brev idag med Anmodning om at meddele dets Indhold. Dersom vi altsaa turde gaae ud fra, at man kunde faae 150,000 Rb. for denne Plads, saa kjende de Herrer jo Værdien af det, som der her er Spørgsmaal om at give bort; men